

dog næppe skabe personalemæssige vanskeligheder, da man forventer, at de ansatte kan fortsætte i den nye private institution.

Den i Handelsflådens Velfærdsråd oparbejdede formue, der ved udgangen af 1990 forventes at være cirka 3 mio. kr., er delvist skabt ved erhvervets egne afgiftsbidrag til velfærdsordningen. Formuen tænkes overført til den nye selvejende institution.

Forslaget har i øvrigt ikke økonomiske konsekvenser, da bidraget til velfærdsordningen er uændret, og TV-betjeningen af søfarende fortsat skal være statsfinansieret.

Statens tilskud til velfærdsordningen og til distributionen af videobånd i forbindelse med TV-betjeningen af søfarende forventes i 1990 at blive henholdsvis 2,35 mio. og 1,92 mio. kr., mens de øvrige udgifter til TV-betjeningen forventes at blive 2,73 mio. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ved bestemmelsen oprettes Handelsflådens Velfærdsråd som en privat selvejende institution. Denne vil ikke blive omfattet af fondslovene, fordi den oprettes ved nærværende lov og er undergivet tilsyn af industriministeren.

På grund af den anseelse, som det nuværende Handelsflådens Velfærdsråd nyder, også i udlandet, er det fundet mest hensigtsmæssigt at overføre navnet til den nye selvejende institution.

Velfærdsrådet skal videreføre de almennyttige opgaver, der hidtil er blevet udført af det nuværende Handelsflådens Velfærdsråd. Det drejer sig om velfærds-, kultur-, fritids- og informationsfaciliteter og -tjenester for søfarende på danske handelsskibe. Herudover stilles der også velfærdsfaciliteter og -tjenester til rådighed i passende havne her i landet for søfarende på udenlandske handelsskibe.

Aftalen vedrørende TV-betjeningen af søfarende, der er indgået mellem Søfartsstyrelsen, Danmarks Radio, COPY-DAN og Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, berøres ikke af forslaget, idet Handelsflådens Velfærdsråd fortsat alene skal distribuere videobåndene med TV-programmer.

Efter stk. 2 foreslås velfærdsrådets arbejde udvidet til også at omfatte velfærdsarbejdet til søs. Dette er i overensstemmelse med den måde, hvorpå arbejdet i dag udføres på baggrund af udviklingen. ILO-konvention nr. 163 forudsætter, at der udføres velfærdsarbejde ikke blot i havn, men også til søs.

I lighed med den nuværende ordning åbnes der mulighed for, at velfærdsrådet kan påtage sig andre opgaver, når blot disse er forenelige med de opgaver,

som er nævnt i § 1, stk. 2. Dette er tilfældet med den videofilmordning, der i dag varetages af Handelsflådens Velfærdsråd. Rådet fastsætter betalingen for sådanne ydelser, jf. § 5, stk. 3.

Til § 2 og § 3

I medfør af forslaget skal vedtægterne, som industriministeren godkender, fastsætte sammensætningen af det råd, der skal lede Handelsflådens Velfærdsråd. I lighed med den nuværende ordning skal de søfarendes og redernes organisationer være repræsenteret i rådet. Herudover vil visse private organisationer, der arbejder for søfarendes velfærd, i overensstemmelse med den nuværende ordning blive repræsenteret.

Til § 4

Selvom rådet i lighed med den nuværende ordning selvstændigt disponerer over sine indtægter, præciserer bestemmelsen, at velfærdsrådet i overensstemmelse med sit formål og virkemåde og som følge af det store offentlige tilskud skal være underkastet en vis offentlig indsigt og kontrol. Således skal årsregnskab og budget godkendes af industriministeren, hvilket i praksis vil sige Søfartsstyrelsen.

Til § 5

Statens andel af velfærdsafgiften er fortsat 50 procent, ligesom erhvervets andel er uændret.

Begrebet søfarende omfatter enhver person, der er ansat i en hvilken som helst stilling om bord på et dansk handelsskib. Handelsskib er defineret i Søneringslovens § 1, nr. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 586 af 29. september 1988.

TV-betjeningen af søfarende vil fortsat være fuldt statsfinansieret. Denne aktivitet har hidtil haft hjemmel i aktstykke nr. 58 af 1. november 1978.

TV-betjeningen af søfarende omfatter danske handelsskibe og boreplatforme, der er optaget i det danske skibsregister og Dansk Internationalt Skibsregister, og som er tilmeldt ordningen.

Videofilmordningen kan anføres som eksempel på en opgave, som rådet vil kunne påtage sig og fastsætte betalingen for, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 1.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til den nuværende lovs § 3, stk. 2 og åbner mulighed for at fastsætte bestemmelser om opkrævning samt at tvangsinddrive afgiften.